

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

15.10.2008

B6-0543/2008

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Euroopa Ülemkogu aruande ja komisjoni avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 103 lõikele 2

Esitaja(d): Hartmut Nassauer

fraktsiooni PPE-DE nimel

15.–16. oktoobril 2008 Brüsselis toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumise tulemused

Euroopa Parlamendi resolutsioon 15.–16. oktoobril 2008 Brüsselis toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumise tulemuste kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse eesistujariigi järeltõlke pärast 15.–16. oktoobril 2008 toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumist;
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu aruannet ja komisjoni avaldust Euroopa Ülemkogu 15.–16. oktoobri 2008. aasta kohtumise kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 103 lõiget 2,
- A. arvestades, et parlamentaarsed menetlused Lissaboni lepingu heakskiitmiseks on lõpetatud 24 liikmesriigis;
- B. arvestades, et Lissaboni lepingus sisalduvaid institutsioonilisi reforme on kiiresti vaja selleks, et tagada Euroopa Liidu ladus ja tasakaalustatud toimimine koos igakülgse demokraatliku järelevalvega;
- C. arvestades, et seoses oluliste poliitiliste sündmustega 2009. aastal, sealhulgas Euroopa Parlamendi valimiste ja komisjoni uue koosseisu ametissenimetamisega, on vaja selgust kehtivate institutsiooniliste sätete osas,

I Majandus- ja finantsolukord

1. tunneb sügavat muret finantsturgude olukorra pärast ja nõuab kooskõlastatud tegevuse tugevdamist, et taastada turgude usaldusväärsus;
2. nõuab, et finantsturgude kriisi põhjusi ja võimalikke pikaajalisi meetmeid olukorra parandamiseks vaetaks tasakaalukalt, et töötada välja sobilikud regulatiivsed ja järelevalvesüsteemid tulevikuks; leiab, et komisjoni ülesanne on valmistada õigeaegselt ette esialgne hinnang aruteluks ELis, liikmesriikide institutsioonides ja avalikkuses;
3. tervitab eurorühma 12. oktoobri 2008. aasta tippkohtumise järeltõlke, mis on esimene oluline ja kooskõlastatud samm finantsturgude rahustamiseks, ning on veendunud, et sellised abinõud, eelkõige pankadevahelisele laenuturule antavad ajutised riigi tagatised, aga ka hoiuste tagatiste suurendamine ja pankade rekapitalizeerimine, on vajalikud finantsüsteemi usaldusväärse taastamiseks; tervitab Euroopa Ülemkogu järeltõlke, millega kiideti heaks eurorühma pakutud abinõud;
4. märgib, et kriisi mõju ulatub väljapoole finantsturgusid, eriti ettevõtluse elujõulisuse, töökohtade, üksikisikute finantsasjade ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKE) jaoks, ning see mõju oleks olnud ennustamatu, kui riiklikud ametivõimud, Euroopa Keskpank (EKP) ja teised keskpangad ei oleks rakendanud abinõusid

finantssüsteemi usaldusväärse taastamiseks;

5. toetab otsustavalt kõiki abinõusid, mis aitavad taastada turgude likviidsust ning seeläbi ettevõtjate ja üksikisikute laenuvõimalusi; on teadlik vajadusest veenda maksumaksjaid, et nende probleeme võetakse kõikides võetavates abinõudes arvesse, ning märgib, et normaalse finantsolukorra taastamine on tulevase majanduskasvu jaoks otsustava tähtsusega;
6. palub nõukogul ja komisjonil teha koostööd Euroopa Parlamendiga ning rõhutab, et igasuguseid regulatiivseid ja järelevalvealgatusi tuleb kooskõlastada kui mitte ülemaailmselt, siis vähemalt ELi tasandil komisjoniga;
7. nõuab, et kõik osalised keskendaksid oma jõupingutused sellele, et mis tahes meetmed (peale ajaliselt rangelt piiratud meetmete) ei moonutaks konkurentsi ja arvestaksid vajadust säilitada võrdsed tegutsemisvõimalused;
8. toetab EKP jõupingutusi kriisile ülemaailmse lahenduse leidmisel; nõuab, et EKP teeks ülemaailmselt koostööd teiste keskpankadega, sh arenevatel turgudel, ning ELi institutsioonid teeksid koostööd selliste rahvusvaheliste finantsorganitega nagu Rahvusvaheline Valuutafond (IMF), Maailmapank, Rahvusvaheliste Arvelduste Pank (BIS) ja rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite nõukogu (IASB), et tagada abinõude rakendamine ülemaailmse finantssüsteemi usaldusväärse taastamiseks;
9. juhib tähelepanu sellele, et iga kord, kui avaliku sektori raha kasutatakse mõne finantsasutuse päästmiseks, peaks maksumaksjate ja liikmesriikide eelarvete huvides sellega kaasnema valitsemise parandamine ja vastutuse suurendamine;
10. nõuab, et riskimaandusfondidele kehtestataks minimaalsed usaldatavusnormatiivid, eelkõige reeglid laenukapitali kasutamise ja blankomüügi kohta;
11. ootab komisjonilt ettepanekuid krediidireitingu agentuuride kohta ja nõuab, et komisjon esitaks need hiljemalt 12. novembriks 2008;
12. juhib tähelepanu asjaolule, et ainult riiklikud ametivõimud ei suuda riikide võimupädevust ületavat kriisi lahendada, vaid otsustav on piiriülene kriisikoostöö ja vastastikune usaldus järelevalveasutuste vahel; nõuab, et komisjon ja vastutavad riiklikud asutused töötaksid ühiselt välja ettepanekud tulemuslikuks kriisiohjamiseks, mis esitatakse läbivaatamiseks Euroopa Parlamendile; juhib tähelepanu, et G8 kohtumistel on oluline tõhus koostöö ELi tasandil, ning usub kindlalt, et kriisile on võimalik leida ülemaailmseid lahendusi;

II Lissaboni leping

13. kordab ja kinnitab oma heakskiitu Lissaboni lepingule ning vajadust viia selle ratifitseerimine liidu liikmesriikides lõpule enne Euroopa Parlamendi valimisi 2009. aastal;
14. palub Euroopa Ülemkogul järgmisel kohtumisel määratleda meetodid ja ajakava selle

tulemuseni jõudmiseks;

III Energia ja kliimamuutus

15. on arvamusel, et ELi kliimamuutustealaseid eesmärke 2012. aastale järgnevatks perioodiks ei tohiks praeguse rahvusvahelise finantskriisi tõttu kahtluse alla seada; kohustub tegema nõukogu ja komisjoniga tihedat koostööd, et saavutada võimalikult kiiresti tulemuslik ja toimiv kokkulepe kliimamuutust ja energeetikat käsitleva õigusaktide paketi alal; rõhutab samas, et ELi tööstussektori, töötajate ja tarbijate jaoks on väga oluline, et nende eesmärkide saavutamiseks kavandatavaid meetmeid hinnataks põhjalikult, et teha kindlaks nende mõju ELi ettevõtete sektoriviisilisele ja üldisele konkurentsivõimele; on seisukohal, et Euroopa Parlamendile tuleb jätta piisavalt aega selle küsimuse arutamiseks;
16. lükkab tagasi igasugused katsed taaskäivitada rahvusvahelise kokkuleppe sõlmimise korral kaasotsustamismenetluse alusel menetletava uue ettepaneku kaudu arutelud CO₂ piirmäärasid käsitleva otsuse üle ja seada see küsimärgi alla, sest see näitaks, et Euroopa Liit ei suuda leida püsivat lahendust, lükkab kiireloomulised otsused edasi ning läheb vastuollu Euroopa Ülemkogu 2007. aasta märtsis võetud kohustusega;
17. rõhutab seepärast, et pärast rahvusvahelise kokkuleppe sõlmimist mõnel tulevasel osaliste konverentsil tuleb säilitada ELi heitkoguste vähendamise eesmärgi automaatne suurendamine 30%-ni;
18. palub nõukogul jääda kavandatud ambitsioonikate eesmärkide juurde saavutada säästvate taastuvate energiaallikate kohustuslik 20% osakaal ühenduse üldises energia lõpptarbimises ja säästvatest taastuvatest energiaallikatest saadava energia kohustuslik 10% osakaal iga liikmesriigi transpordisektoris aastaks 2020;
19. tervitab nõukogus energia siseturu alal saavutatud poliitilist kokkulepet; kinnitab sellega seoses Euroopa Parlamendi jõulist toetust ELi energiaturu edasisele liberaliseerimisele ning nõuab, et selles osas jõutaks kokkuleppele parlamendi järgmise koosseisu ametiajal;
20. tunnistab, et süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogia võib aidata kaasa ELi eesmärkide saavutamisele 2020. aastale järgnevatks perioodiks ning suurendada ELi varustuskindlust; nõuab sellega seoses, et 12 näidisrajatisele eraldataks vajalik rahaline toetus saastekvootidega kauplemise süsteemi eraldiste kaudu;

IV Energiavarustuse kindlus

21. nõuab, et võetaks tugev poliitiline kohustus liikuda ELis madala süsinikdioksiidi tasemega majanduse suunas, edendada taastuvate energiaallikate kasutamist, energiatõhusust ja muid madala süsinikdioksiidi tasemega energiaallikaid, püüda mitmekesistada energiavarustust ja vähendada sõltuvust imporditavatest fossiilkütustest, kuna selline muutus on kõige loogilisem reageering naftahindade tõusule; kiidab heaks prioriteedi, mille kohaselt peaks nendele strateegilistele meetmetele järgnema tugev

rahaline toetus uurimis- ja arendustegevusele;

22. palub nõukogul otsusekindlalt järgida Euroopa Parlamendi soovitusi ühise Euroopa energiaalase välispoliitika vastuvõtmise kohta ning eelkõige suurendada ELi ühtsust läbirääkimistel energiatarnijate ja transiidiriikidega ning kaitsta ELi huvisid tervikuna, arendada tõhusat energiaalast diplomaatiat, võtta kasutusele tulemuslikumad mehhanismid kriisidele vastamiseks ja tagada energiatarnijate mitmekesistamine; tuletab meelde, et selleks on vaja vastu võtta strateegia koos selle elluviimiseks vajalike vahenditega; nõuab, et erilist tähelepanu pöörataks puuduvate vajalike ühenduste rajamisele, eriti Euroopa idaosas;

V Euroopa sisserände- ja varjupaigapakt

23. tervitab eesistujariigi Prantsusmaa algatust Euroopa sisserände- ja varjupaigapakti kohta; on samas seisukohal, et sellega peavad kaasnema konkreetsed õigusaktide ettepanekud, mille eesmärk on saavutada tasakaal ühelt poolt asjakohase Euroopa lähenemisviisi (mis hõlmab edasist Euroopa integratsiooni antud poliitikavaldkonnas) ning teiselt poolt subsidiaarsuse põhimõtte ja liikmesriikide suveräänsuse austamise vahel, ja kiidab sellega seoses heaks kohustuse loobuda tulevikus ulatuslikest seadustamistest;
24. nõustub nõukoguga, et sisserändepakt peaks olema raamistik tulevaste eesistumisperiodide ajal toimuvaks tegevuseks;

VI Euroopa Ülemkogu 1. septembri 2008. aasta kohtumise järelmeetmed

25. on seisukohal, et Kaukaasia konfliktidel ei saa olla sõjalist lahendust, ning väljendab kindlat hukkamõistu kõigi nende tegevuse suhtes, kes kasutasid jõudu ja vägivalda, et muuta olukorda Gruusia separatistlikel territooriumidel Lõuna-Osseetias ja Abhaasias;
26. tuletab meelde, et Venemaa sõjaline tegevus Gruusias augusti algul ja sissetung sügavale Gruusia territooriumile, samuti Venemaa ühepoolne otsus tunnustada Abhaasia ja Lõuna-Osseetia iseseisvust, oli ebaseaduslik ja ebaproportsionaalne;
27. kutsub Venemaad üles austama Gruusia Vabariigi suveräänsust ja territoriaalset terviklikkust ning Gruusia piiride – mida on tunnustanud kõik ELi liikmesriigid – puutumatus;
28. toetab ideed korraldada Gruusia konflikti sõltumatu uurimine ning palub nõukogul ja komisjonil kiirendada tööd selle küsimusega;
29. rõhutab, et EL peab oma Venemaa-poliitika läbi vaatama, kui Venemaa ei täida täielikult 12. augusti ja 8. septembri kokkulepetes võetud kohustusi;
30. märgib rahuloluga, et pärast Euroopa Liidu järelevalvemissiooni piirkonda saatmist on Venemaa väeüksused Lõuna-Osseetia ja Abhaasiaga piirnevate aladelt välja viidud, mis on oluline täiendav samm 12. augusti ja 8. septembri kokkulepete täitmisel;

31. väljendab lootust, et vägede väljaviimine võimaldab riigi sees ümberasustatud isikutel kodukohta tagasi pöörduda ja aitab kaasa elutingimuste normaliseerimisele nendes piirkondades; loodab samuti, et Euroopa Liidu järelevõlvemissiooni viibimine piirkonnas leevendab pingeid, aitab kaasa turvatunde suurendamisele ja parandab õigusriigi põhimõtete austamist;
32. kahetseb, et Euroopa Liidu järelevõlvemissioonil ei ole lubatud siseneda separatistlikesse piirkondadesse, kus Venemaa kavatseb positsioonidele viia 7600 regulaarväelast, vahetades välja Vene rahuvalvajate väikesearvulise kontingendi, mis paigutati mõlemale territooriumile pärast 1991.–1992. aasta sõda;
33. märgib, et kõik seni lahendamata probleemid tuleb lahendada rahvusvahelisel rahukonverentsil Genfis, eriti mis puudutab Lõuna-Osseetia ja Abhaasia staatust ja olukorda ning Venemaa jätkuvat sõjalist kohalolekut Lõuna-Osseetias Ahhalgoris ja Perevis ning Abhaasias Kodori kurus, ning et seni ei ole ELi ja Venemaa vahelisi suhteid võimalik täiel määral normaliseerida;
34. tuletab Venemaa ametivõimudele meelde, et praeguses olukorras on eriti tähtis tagada, et inim- ja kodanikuõiguste kaitsmisega tegelevad isikud ja valitsusvälised organisatsioonid saaksid tegutseda vastavalt Venemaa poolt Euroopa Nõukogule antud lubadustele ja hirmuvabas õhkkonnas; tunneb muret ahistamis- ja tapmisjuhtumite ning inimõiguste aktivistide võimalike tapmiskatsete jätkumise pärast;
35. märgib, et konstruktiivsed suhted ELi ja Venemaa vahel on olulised, sest paljud rahvusvahelised probleemid on ühised mõlema poole jaoks, ning et Venemaa peab täitma oma rahvusvahelisi siduvaid kohustusi, mida tuleks tulevikus laiendada;
36. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.